

TROUBSKÝ FARNÍ LIST

Vážení farníci, právě otvíráte nové číslo Troubského Farního listu, který, 28.9. 2023, oslavil 10. narozeniny. Touto cestou bychom rádi poděkovali všem čtenářům a přispěvatelům, především těm nejvěrnějším – paní magistře Kubové a in memoriam panu Františku Gabrielovi.

Milí farníci a všichni spoluobčané a přátelé farnosti Troubska!

Toto číslo Farního listu by mělo splnit úlohu dvojčísla, proto je objemnější, neboť uplynulé období je poznamenáno některými mimořádnými událostmi než v minulých letech. Proto jsou některé dotknuty stručněji a některé budou více přesunuty do dalšího čísla. Za všechny příspěvky, kterých se sešlo více než jindy, díky.

Novinkou bylo konání Diecézního setkání netradičně mimo Brno na poutním místě v Žarošicích, kterého se zúčastnila i skupinka MiniKřemílku.

V tomto období farnost absolvovala všechny hody, při kterých velkou roli hraje věrnost tradici se zapojením i nejmladší

generace. Číslo plnosti znamenala sedmička dětí, které poprvé přistoupily k prvnímu svatému přijímání.

Počasí bylo velmi příhodné pro vyznání víry v přítomnost Ježíše Krista při veřejné Slavnosti Těla a Krve Páně eucharistickým průvodem obcí do kaple Všetech Svatých. Nedělní podvečer 11.6. naplnil tradičně v rámci festivalu varhanní koncert ve farním kostele. Mimořádnou událostí bylo letos tzv. „zlaté“ jubileum 50 let kněžství faráře oslavené při výroční mši svaté a při Dnu farnosti konaném za příznivého počasí v areálu fary.

K létu a prázdninám patří tábory a prázdninové pobyty. Takový prožila skupina děvčat ze skupiny Křemílek na „Chaloupce“ na faře ve vinařské oblasti v Horních Věstonicích. O zdařilém týdnu mnozí mohli vidět fotoreportáž na vývěsce a budou ještě další možnosti doplněné osobními svědectvími.

Souběžně probíhala světová mládežnická akce v Portugalsku v Lisabonu setkáním s papežem Františkem. Osobním svědectvím nám tuto událost přibližuje účastnice z farnosti. O další zvýraznění farnosti se postaral otec biskup Pavel Konzbul jmenováním faráře kanovníkem katedrální kapituly.

O všech událostech víceméně je také toto číslo, případně další.

Zevrubný program, který je před námi najdete v plánu akcí do konce roku.

Požehnané dny přeje František Koutný, farář

Otec František Koutný slaví 50 let kněžského života

Milí přátelé,

většinou víte, že jsem v tomto roce 2023 dovršil 50 let kněžského života. Dovoluji si v příspěvku přiblížit Vám léta mého života. Pro mnohé to nebude novinkou, bude to takové opakování, ale jistě další přiblížení a všem příležitost k otevřenosti ve vzájemných vztazích, abyste neměli ostych v kontaktu s náplavou, které bylo určeno být mezi Vámi. Utíká to a už zde prožívám devátý rok a cítím se zde doma. Hodně roků zpět jsem Troubsko míjel nebo jím projížděl a bylo mi blízké především vědomím, že odtud pochází biskup Vojtěch Cikrle, který mi také určil tento domov. Tak jak to tedy bylo než jsem sem přišel domů?

Světlo světa jsem spatřil 12. srpna 1950 v porodnici v Počátkách okres Pelhřimov. Vyrůstal jsem spolu s třemi dosud žijícími staršími sourozenci ve vesnici Mysletice u Telče, farnost Kostelní Myslová.

Po absolvování základní školní docházky jsem maturoval na Střední vzdělávací škole 5.6.1968 v Dačicích. Teologická studia v letech 1968-1973 jsem absolvoval v Olomouci. Po jejím absolvování jsem byl 30. června 1973 vysvěcen v Brně na kněze biskupem Josefem Vranou, olomouckým apoštolským administrátorem. Pak začalo putování po různých místech brněnské diecéze i mimo ni.

- 1.7.-30.9 1973 – kaplanem v Blansku
- 1.10. 1973-30.9. 1975 – vojenská služba v Karlových Varech
- 1.10. 1975-30.6 1978 – kaplanem v Hodoníně
- 1.7. 1978-30.6. 1979 – kaplanem v Jihlavě u Matky Boží
- 1.7. 1979 -30.6 1984 – kaplanem v Brně u sv. Janů - Minoritů
- 1.7. 1984-30.9. 1987 – farářem v Doubravici nad Svitavou

Od 1. 10. 1987 jsem byl jmenován vicerektorem kněžského semináře v Litoměřicích. Tím jsem byl až do 30. 6. 1990, kdy jsem byl ustanoven rektorem Teologického konviktu v Litoměřicích.

Dne 23. listopadu 1996 jsem byl papežem Janem Pavlem II. jmenován kaplanem Jeho Svatosti. Je to čestný titul s právem užívat titul monsignore (čti monsiňor) se zkratkou Mons. před jménem.

1.9.2002 jsem se stal vicerektorem Papežské koleje Nepomucenum v Římě. Od 1.10.2011 do 30.11.2014 jsem působil jako rektor kostela sv. Maří Magdaleny v Brně.

Od 1.12.2014 ustanoven farářem v Troubsku a zároveň administrátorem excurrento ve Střelcích u Brna a děkanem Rosickým.

Od 1.8.2020 ustanoven navíc excurrento administrátorem ve farnosti Neslovice. Trvá dosud.

V době uzávěrky přichází moje jmenování kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně. Stručně řečeno biskup Pavel Konzbul mne jmenuje do užšího sboru s ním. Tato kapitula byla založena 7.3.1296. Více informací naleznete na internetových stránkách a konkrétně popíši v příštím čísle Farního listu.

„Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ (Jan 17,3)

Těmito slovy Ježíš Kristus definuje smysl svého poslání na Zemi. On Boží Syn přišel jako člověk, aby nám sdělil, že Bůh má rád každého člověka, každému chce dát věčný život. Poznat Ježíše a přijmout jeho přátelství, zvláště navázané přijetím svátostí křtu a životem podle jeho programu je cesta k životu věčnému, ke kterému nás Bůh zve. Toto poslání Ježíš svěřil nejbližším učedníkům a je předáváno dále. Mnozí položili za toto poslání svůj život.

Toto poslání chápu jako to podstatné co k povolání kněze patří. Děkuji Bohu za dar víry a Jeho poznání skrze Ježíše Krista a za těch 50 let, kdy tímto posláním mohu naplňovat smysl mého života. Vnímám vděčně, že jsem spoluobčany ať věřícími nebo takzvaně „nevěřícími“ brán ne jako privilegovaná osoba honosící se vznešenými tituly a která si drží odstup od „normálních“ lidí, ale jako někdo, kdo je schopen být všem nablízku. Děkuji tímto všem, kteří jakkoli vyjádřili své přání a sympatie. Připouštím, že ne všem výkon mého poslání může takzvaně „sedět“. Jsem vděčný i za odvahu vyslovit kritiku i když ji nebudu schopen dokonale vysvětlit.

Obvykle při slavení nějakého výročí, se bilancuje minulost. Chci poukázat na ukazatele růstu života farního společenství. Začíná svátostí křtu. K uzávěrce tohoto čísla za mého působení bylo uděleno 254 křtů. Je to důležitý krok naplňování poslání uvádět pokřtěné k poznání Boha. Zde však není hlavní kněz, ale rodiče a kmotry a kmotří, kteří slibem převzali naplnění tohoto poslání. Bilance je plná naděje, že rodiče svůj slib splní. Čeká na to asi 200 dětí. A já jsem připraven pomoci, poradit.

S přáním Božího požehnání všem v obcích farnosti

František Koutný, farář

Když farnost slaví

Důvod k radosti a slavení se vždy najde a nebo má člověk hledat proč mít radost. My jako farní rodina jsme dostali dar. Náš otec František oslavil 50 let svého kněžství a byli jsme pozváni se této radosti účastnit. 50 je krásné číslo a dá se s ním pěkně pracovat. Naše farnost se teoreticky skládá z 5 obcí (Troubsko, Veselka, Popůvky, Bosonohy a Ostopovice) a toho se využilo. Z každé této obce byli oslovení zástupci, kteří přinesli otcí dary. Otcí bylo též předáno celkem 50 růží, což byla symbolika jeho kněžských let a modliteb. Za otce bylo námi farníky „odmodleno“ více jak 50 růženců. Děkuji tímto všem, kdo se zapojili do výzvy. Společným dovršením oslav bylo zářijové setkání při Dnu farnosti. Šlo o velmi pěkně prožitý den s farní rodinou. Otec František nás seznámil a provedl jeho životem. Bohu díky za všechna setkání a kněze, jehož máme ve farnosti.

Marie Volejníková

SDM Lisabon 2023

Loni v létě během tábora, organizovaném Schönstattským hnutím, kam každoročně jezdívám, mi vedoucí nasadily do hlavy myšlenku zúčastnit se Světových dnů mládeže 2023. Ještě tehdy jsem o tom neuvažovala. Když mi ale přišel email před Vánocemi, po dohodě s rodiči, jsem se rozhodla, že se na toto dobrodružství vydám.

Naše cesta do Lisabonu začala 27.7. ve dvě ráno na Hlavním nádraží v Brně, odkud jsme jeli vlakem na vídeňské letiště, ze kterého jsme letěli do Lisabonu. Čekal nás předprogram pro schönstattskou mládež, a také oficiální společný program účastníků SDM.

Cesty kluků a holek se rozdělily na letišti v Lisabonu, odkud kluci jeli do Aveira, kde byli ubytovaní po dobu schönstattského předprogramu, zatímco my holky jsme jely do lisabonské čtvrti Belém. Tady jsme byly ubytované po celou dobu setkání.

Den příjezdu byl velmi chaotický vzhledem k tomu, že ve škole kde jsme byly ubytované spolu se všemi holkami - ze Španělska, Chile, Ekvádoru, Portorika a Mexika, jen málo z nich, včetně organizátorek, mluvilo anglicky. Když jsme si prošly školu a ubytovaly se, vydaly jsme se prozkoumat nejbližší okolí - Belém. Začaly jsme procházkou po malebných uličkách, charakteristických jejich dlážděnými chodníčky a barevnými fasádami, a pokračovaly jsme k Památníku objevitelů a Belémské věži.

Druhý den jsme měly spoustu času před začátkem schön-

stattského programu, a tak jsme se vydaly na pláž do Praia de Caxias, kde jsme strávily dopoledne, na oběd jsme se vrátily do Belému a po té jsme se přesunuly na místo programu, který skončil až po půlnoci. Den třetí jsme strávily celý na schönstattském programu. Velkým šokem a vystoupením z komfortní zóny pro nás byla aktivita ve skupinkách, při které jsme byly rozděleny a přiřazeny do skupin s holkama z jiných zemí. Den byl zakončen společnou mší, po které jsme se postupně trousily na ubytování.

Čtvrtý den jsme cestovaly do poutního místa Fatima, kde jsme se setkaly s kluky po jejich návratu z Aveira. Před jejich příjezdem jsme s holkama společně navštívily dům dětí, kterým se zjevila Panna Maria, a místo zjevení. Když kluci dojeli, společně jsme šli na mši, po které jsme se rozešli na večeri. Na zakončení pouti byla modlitba růžence, kterou jsme z velké části propásli, když jsme se snažili najít ve městě veřejné záchody, protože všechny toalety v areálu se zavřely dávno před začátkem růžence. Po skončení poutě jsme odjeli všichni autobusy zpátky na ubytování. Den pátý byl poslední den schönstattského předprogramu. Dopoledne jsme měli volno, které jsme využili k dalšímu objevování Lisabonu. Odpoledne byla modlitba růžence spojená s poutí na mši. Po večeri organizátoři připravili festival k zakončení schönstattského setkání, který trval až do rána.

Den šestý jsme dopoledne strávili tak, že jsme se rozdělili do skupinek podle aktivit, které chceme dělat. Naše skupina se dopoledne šla podívat na Torre de Belém a Památník objevitelů, po obědě jsme se přesunuli do lisabonského oceanária, kde jsme si mimo různé vodní tvory mohli prohlédnout roz-

klad odpadků, plasty v oceánu a zhlédnout filmy na toto téma. Na konci dne jsme se šli navečeřet do restaurace poblíž oceanária, a poté jsme se vydali na ubytování hromadnou dopravou, která v tuto hodinu byla velmi přeplněná.

Sedmý den jsme začali dopolední návštěvou českého centra, kde jsme si poslechli přednášku a zůstali jsme na mši. Po mši jsme šli na oběd, odkud jsme se rovnou vydali na místo setkání s Františkem, se Svatým otcem. Než jsme se dostali na místo setkání, museli jsme projít několika bezpečnostními kontrolami a pak už jsme se jenom snažili najít místo k sednutí, což byl přímo nadlidský úkol, protože většina lidí šla do parku už ráno, aby měla dobrá místa. Nakonec jsme ale místo našli, dokonce přímo vedle uličky, kde papež František projížděl.

Další den jsme šli dopoledne na pláž a zůstali tam až do odpoledne. Poté jsme se co nejrychleji snažili dostat na křížovou cestu se Svatým otcem. Když jsme hledali místo k sednutí, viděli jsme, že za zatarasenými uličkami stojí ozbrojení policisté. Všichni si mysleli, že Svatý otec přijede přímo na podium a nebude projíždět davem. Ale přišlo nám to zvláštní, tak jsme se zeptali dobrovolníků a ti nám potvrdili že papež František bude projíždět touto uličkou, dokonce dvakrát! Tak jsme využili toho, že o tom skoro nikdo neví, a stáli úplně první u zátaras. Když Svatý otec projížděl, tak jsme ho všichni viděli a byli od něj tak 2 metry daleko. Byl to dojemný okamžik. V mém okolí snad nebyl nikdo, komu by neukápla slza.

Následující dny už byla vigilie a slavnostní mše. Cesta tam byla doslova boj o život, když jsme se hodiny rvali davem na sluníčku ve čtyřiceti stupních, s batohy na zádech a bez

přístupu dostatku kyslíku. Nakonec jsme se ale zvládli všichni v pořádku dostat do našeho sektoru. Ale i když už jsme se nemuseli mačkat v hodinové tlačenci jako ráno, na rozžhavené planině, kde jsme měli přespat, nebyl ani kousek stínu. Nebylo nic neobvyklého, že si mezi sebou lidi kradli popelnice, aby si z nich mohli udělat přístřešky. Naštěstí k večeru se ochladilo, takže vigilií s papežem jsme si mohli užít bez úpalu a přehřátí. Vigilie byla doprovázená mnoha tanečními a hudebními vystoupeními.

Další den nás čekala cesta domů, a tímto končí mé lisabonské dobrodružství, které zpětně hodnotím jako jedinečný zážitek SETKÁNÍ, při kterém jsme dostali ujištění, že církev je pro všechny, ne jenom pro věřící!

Valča Krulová

Dívčí Chaloupka

„Marnotratný syn v Horních Věstonicích“

5.-12. 8. 2023

První srpnovou sobotu jsme se s děvčaty ze společenství Mini-Křemílku opět vydaly na tradiční dobrodružný pobyt zvaný „Dívčí Chaloupka“. V letošním roce naše kroky zamířily pod Pálavu, konkrétně do Horních Věstonic. Tam jsme byly ubytované na faře sv. Rozálie, kterou spravuje Biskupství brněnské. Tématem letošního ročníku se stal úryvek z Lukášova evangelia 15,11-32 Podobenství o marnotratném synu a milosrdném otci, jejichž příběh jsme symbolicky prožily.

Na místo dění jsme letos dorazily za velkého deště, který celkem charakterizoval i počasí následujících dní. Nicméně na radosti nám to rozhodně neubralo. Po příjezdu jsme se nejprve důkladně seznámily s novým prostředím, v čemž nám velmi pomohla zábavná hra „Tajná služba“. A jelikož byl letos naším hlavním hrdinou právě marnotratný syn, který, jak známo, si od otce vyžádal svůj podíl majetku, aby se mohl rozjet do světa a užívat si života plnými doušky, po večeři jsme se zázračně ocitly v šesti hvězdičkovém hotelu sv. Rozálie. Právě zde měly naše vzácné rekreatky pořádně roztočit své úspory. Po srdečném přivítání od pracovníků hotelu každá z nich obdržela symbolický klíč od pokoje s mašličkou. A právě podle barvy mašličky byla děvčata rozdělena do týmů. Ty si měly vymyslet název vázající se k hotelovému prostředí

a vyrobit vlastní erb. A tak nám vznikly dva týmy – Číšníci a Zámečníci. Týmy si posléze vymyslely vlastní text hymny vztahující se k našemu příběhu na melodii známé písničky „Není nutno“. Ta se stala naší chaloupkovskou hymnou a po většinu dní nás po ránu budila. Jako již zmíněné dědictví od otce dostal každý tým měšec zlaťáků, se kterým bylo potřeba po čas svého pobytu rozumně hospodařit.

Posléze byly našim hostům představeny rozmanité hotelové služby, kterých mohly v rámci pobytu plně využívat. Některé ze služeb se daly využít individuálně v době poledního klidu, jako například kadeřnictví, wellness a relaxace, půjčovna lehátek a nejrůznější sportovní vyžití jako je bowling, badminton, hod talířem... Další služby byly hromadné, k těm patřily například dílničky s animátorem a tematické zábavné večery. Pozvánka na večerní program se objevovala na hotelové nástěnce umístěné v jídelně každý den během dopoledne. A tak se vždy mohli hoteloví hosté těšit, co je večer čeká a nemine. Bezesporu nejoblíbenější službou byl hotelový bar U Rozárky, který byl pro hosty hotelu otevřen každý den od 15h po poledním klidu. Podnik nabízel celou řadu nejrůznějších dobrot a především luxusních exotických koktejlů, a tak není divu, že před barem se vždy tvořila fronta netrpělivců dávno před otvíračkou.

V neděli nás probudila vůně typické hotelové snídaně – horkých waflí se šlehačkou a nutelou. A vzhledem k tomu, že v Horních Věstonicích je každou neděli mše svatá až večer v 18h, mohly jsme si dokonce i trošku pospat. Po vydatné snídani jsme měly první hru v týmech, která spočívala v hledání rozstříhaného textu podle barvy týmů. Vzhledem k deštivému počasí byla aktivita přesunuta dovnitř, a tak jsme po celé faře na čas hledaly text, a poté ho seskládávaly tak, aby dával smysl. Překvapivě se jednalo právě o podobenství o marnotratném synu, o kterém jsme si poté pověděly více. Odpoledne jsme si v rámci dílniček nabatikovaly trička, vyrobily rámeček na obrázek ze špachtliček, a rovněž dáreček ve formě přívěsku

ze samoschnoucí hmoty pro svoji svěřenkyni od anděla strážného. Poté jsme už spěchaly na mši svatou, která vzhledem k mizivému počtu účastníků a absenci všech zpěvů trvala pouhých 25 minut. Po mši svaté byly naše modlitby za lepší počasí vyslyšeny, a tak jsme se mohly konečně přesunout na zahradu, kde jsme se trochu vyřádily. Zahrály jsme si na exponáty v muzeu a na zvědavé novináře. Po vynikající večeři se v hotelovém kině promítalo Tajemství staré bambitky, k čemuž se pochopitelně podával i popcorn a další dobrůtky. A tak není divu, že kino U Rozárky se těšilo plné návštěvnosti.

Dopoledne na Chaloupce bylo povětšinou věnované rozebrání příběhu z různých stránek (vlastnosti aktérů, děj, prostředí...) a etapovkám, které tento příběh více přibližují. Dopoledne jsme tradičně navštěvovaly hotelový bar, a pak se většinou vyčasilo, a tak jsme se mohly jít vyřádit na zahradu. V pondělí odpoledne jsme v zápalu odpoledních běhacích her bohužel řešily menší úraz, kdy si Kristýnka poranila kotník. Naštěstí nic zlomeného neměla, takže stačilo základní ošetření a klidový režim. A protože marnotratný syn holdoval i hazardním hram, večer šly holky roztočit otcovo jmění do hotelového Kasina. Tam soutěžily v týmech celkem v pěti soutěžních kolech. První kolo spočívalo v rozpoznání znělek z českých pohádek, ve druhém kole se hádaly znělky z českých večerníčků. Třetí kolo soutěže představoval biblický AZ kvíz. Následující kolo obnášelo sázení čísel do sportky a poslední byla soutěž v kostkách. Vždy před každým kolem musely týmy vsadit určitý obnos. Rovněž byl upřesněn minimální vklad, ale pokud si týmy věřily v dané aktivitě více, mohly vsadit částku vyšší. Když pak některý z týmů vyhrál, byla zde cítit stoupající motivace a touha sázet další a další čísla –

a tak jsme zakusily úskalí hazardních her v praxi. Konečný výsledek večera v Kasinu byl ten, že oba týmy tam zanechaly poměrně dost peněz, což se tedy hotelovým hostům příliš nezamlouvalo, nicméně to byl pochopitelně náš účel, abychom příběh marnotratného syna symbolicky naplnily.

V úterý se holky, mimo jiné, zúčastnily tanečního večera prestižní soutěže Star dance aneb když hvězdy tančí. Nejprve jsme se naučily společný Belgijský taneček, u čehož jsme se hodně nasmály. A pak už nastal čas pro souboj týmů. Ale protože jsme zde měly zraněnou Kristýnku, pojaly jsme to jako speciální edici, kdy Star dance tančí pro Paraple. Jak jistě víte, je to večer, kdy taneční pár má k sobě ještě vozíčkáře. A tak jsme na plac umístily židli pro vozíčkářku. V týmu Číšníků to byla pochopitelně Kristy, a aby byla soutěž fér, v týmu Zámečnicků se holky prostřídaly každá u jedné písničky. Týmy soutěžily celkem ve třech tancích různých žánrů, nejprve to

byla Lambada, poté Labutí jezero, a nakonec pravá jihočeská Trnky brnky. Týmy si vždy písničku poslechly, pak měly 10 minut na přípravu, a poté tanec předvedly odborné porotě. Musím podotknout, že všechny výkony byly opravdu famózní a moc jsme se u toho pobavily. Večer byl však poněkud náročný, a tak jsme se už po večerní modlitbě těšily na pokojný spánek, který se ovšem musel ještě o nějakou tu hodinu odložit. Když už jsme totiž byly v pyžamkách a chystaly se na kutě, dostaly jsme echo od jednoho hotelu v Mikulově, že se na nás chystá Berňák! První reakce na zvolání, že se k nám blíží Berňák bylo, že je to asi nějaké tornádo. V našem pojetí je to ale drsný pán, který kontroluje finančnictví ve zdejších hotelích. A jelikož se v našem hotelu hosté poměrně dost zadlužily, bylo rozumné vzít pro jistotu nohy na ramena. A tak jsme se v cukuletu oblékly, popadly zlaťáky a spěchaly co nejdál od hotelu. Došly jsme na odlehlé místo, kde jsme našim milým rekreantkám musely provést vyúčtování všech hotelových služeb, kterých doposud využily. Vzhledem k tomu, že si holky v hotelu opravdu pobyt užívaly z plna hrdla, utratily daleko více než bylo jejich dědictví, tudíž hotelu dlužily značnou částku. Hosté měli tedy na výběr ze dvou možností – dobrovolně se vydat Berňákovi nebo počkat v úkrytu, a až Berňák odejde, svůj dluh si v hotelu odpracovat. Překvapivě si holky zvolily tu druhou možnost.

Od střeďečného dne tedy děvčata již nebyla váženými rekreantkami hotelu, nýbrž jak se lidově říká – poskoky. A tak si svůj velký dluh postupně odpracovávaly. Hned po skromnější snídani měly jít za zdejším farmářem, který je nechal nakrmit vepře. Aby toho nebylo málo, ještě u toho soutěžily, který tým nakrmí své prasátko rychleji. Po obědě se dále dozvěděly, že

jejich dalším úkolem bude postarat se o večerní zábavu a dělat ostatním hostům hotelu a především personálu tzv. baviče na rekreaci. Každý tým tedy dostal dva náměty na scénky a jeden námět společný pro oba týmy. Na přípravu a nácvik měly téměř celé odpoledne. Dále toho dne pomáhaly v hotelové kuchyni přípravou večeře. V týmech se měly dohodnout na pokrmu, který připraví a promyslet si potřebné ingredience. Po poledním klidu dostal každý tým částku 200 Kč, společně jsme zašly do obchodu, a každý tým si měl nakoupit suroviny, které bude na přípravu večeře potřebovat. Po cestě se snažily hledat různé skrýše, kdyby se náhodou Bernák rozhodl vrátit. Měly prý nějaké zvláštní tušení. Opravdu se ještě vrátil, ale o tom později. Poté se tedy věnovaly přípravě večeře, která se jim velmi povedla. Bar U Rozárky byl pochopitelně toho dne zavřený.

Ve čtvrtek ještě pokračoval jejich status pomocné síly v hotelu, kdy si musí odpracovávat svůj dluh. Po rozcvičce a snídani měla děvčata za úkol vyčistit prostředí hotelu a posbírat „odpadky“ (asi 200 ks různých látek). Aby to nebylo tak snadné, opět soutěžily v týmech a musely posbírat co nejvíc dvojíček stejné látky, přičemž jeden z druhého týmu musí chytat své soupeře a když někoho chytí s látkou v ruce, musí daný hráč látku vrátit na své místo a vrací se do „domečku“ s prázdnou. Takže to není vůbec žádná legrace. Hra nám zabrala poměrně dost času, ale alespoň jsme se po ránu hezky proběhly. Potom jsme vyrobily dáreček pro otce Františka k jeho sobotním narozeninám, který nás ten den navštívil. Po obědě jsme se věnovaly přípravě na mši svatou – dokončily jsme si příběh o marnotratném synu, vybraly a vyzkoušely písničky na mši a sepsaly vlastní přímluvy. Potom jsme již

vyčkávaly příjezd otce Františka a aby nám čekání více uteklo, zahrály jsme si vtipnou hru Jogo da cerveza (pouze s vodou!), která byla do horkého slunečného počasí naprosto ideální. Holky se potom dozvěděly skvělou zprávu a sice, že již mají odpracováno, a tak musí hotel neprodleně opustit. Svoje pěkné oblečení však musely dát do zástavy, takže dostaly na cestu domů alespoň nějaké hadry, co se našly v hotelu po čeledínech. Poté, oděny do těchto skromných oděvů, šly všechny holky do kostela, kde už na ně čekal otec František a přistoupily ke svátosti smíření. Stejně jako náš protagonista po návratu k otci dostal pěkné čisté šaty, holky se ze zpovědnice vracely s čistým bílým tričkem v ruce, které symbolizuje očištění od hříchu, odpuštění a usmíření.

Po mši svaté nás čekala slavnostní večeře. Sice jsme nepo-razily tučné tele, ale i tak jsme si moc pochutnaly a strávily společně příjemný čas. Hostinu jsme ještě zakončily výbornou čokoládovou zmrzlinou, kterou všem přivezl otec František. Večer jsme ještě pro velký zájem zopakovaly kino, tentokrát Bambitku 2. Po filmu jsme se už chystaly spát, nicméně jsme pod vchodovými dveřmi našly dopis od Berňáka, který to s námi už chtěl nějak uzavřít, a tak jsme se podle jeho instrukcí odebraly na určené místo a plnily jeho pokyny. Například každá z holek musela vzít několik zlaťáků, projít úplně sama tmavou zahradou a položit je spolu s lístečkem se svým jménem do ošatky. Naštěstí se nám po cestě nic nestalo a v pořádku jsme se vrátily do postele.

V pátek jsme se již očištěny a usmířeny v bezpečí před Berňákem vydaly prozkoumávat okolí Horních Věstonic. Cílem naší cesty se stal Mikulov. Pěšky jsme prošly vinicemi do Perné, odkud jsme dojely autobusem do Mikulova. Tam jsme si snědly řízky s chlebem, o kterých holky básnily celou cestu. Poté jsme si pohrály v místním parku a byly se projít v zámecké zahradě, nicméně centrem našeho zájmu byla hned po řízku bezesporu slíbená zmrzlina, která nás měla v horkém počasí osvěžit. A tak jsme se vydaly na výbornou zmrzlinu se speciálním růžovým kornoutkem ve tvaru kytičky. Po návratu na faru jsme ještě hrály hry a večer měly tradiční táborák, kterým jsme zakončily letošní Chaloupku. V sobotu nás pak čekaly klasické činnosti typické na závěr tábora jako je balení, úklid a odjezd domů.

Za sebe si dovoluji říct, že se letošní Chaloupka velmi vydařila. Soudím tak především podle příjemné nálady a vztahů

mezi účastnicemi, pro které bylo tohle všechno přichystané. Na tomto místě bych chtěla velmi poděkovat všem těm, co se na letošní Chaloupce jakkoliv podíleli. Děkuji všem účastnicím za zájem a nadšení, jejich rodičům za milou spolupráci a především za důvěru nám holky svěřit. Z celého srdce bych chtěla poděkovat svým rodičům, kteří mi neuvěřitelně pomáhají a povzbuzují. Děkuji otci Františkovi, že akci podporuje a projevuje velký zájem, nejen slovně, ale především aktivní účastí na programu a pochopitelně děkuji Pánu Bohu, že se opět postaral, aby se akce mohla vůbec uskutečnit a že mohla proběhnout v poklidu.

N.F.

Farní den 2023

Na začátku nového školního roku, 3. září 2023, jsme na farní zahradě prožívali 4. ročník farního dne. Mši svatou, kterou doprovodila schola, sloužil o. František a na závěr požehnal školákům aktovky. Přivítal i hosta, o. Kryštofa, kněze z Polska. Po mši svaté jsme se přesunuli za faru, kde následoval společný oběh v podobě řízku a poté odpolední program. Hlavním bodem bylo vyprávění o. Františka o jeho padesátiletém kněžském působení. K dispozici byly i fotky z jeho života. Příjemné popovídání nad kávou a buchtami bylo zakončeno společným úklidem.

Otec František jmenován kanovníkem

Královská Stoliční kapitula sv. Petra a Pavla v Brně, Základní ustanovení

§ 1. Královská stoliční kapitula sv. Petra a Pavla v Brně (dále katedrální kapitula) je sborovou právníckou osobou¹ tvořenou nejvýše dvanácti činnými kanovníky, z nichž jeden je probošt a jeden děkan, a dále kanovníky emeritními a čestnými.

§ 2. Katedrální kapitula byla založena jako kolegiátní dne 7. 3. 1296 olomouckým biskupem Dětrichem z Hradce. Od 25. 11. 1331 bylo do jejího názvu doplněno označení „královská“ a po vzniku brněnského biskupství byla papežem povýšena na stoliční (tj. katedrální).

(Výňatek ze stanov katedrální kapituly)

Homilie biskupa Pavla Konzubla při instalaci nových kanovníků 14.9.2023

Když na facebooku biskupství byla zveřejněna informace o dnešní slavnosti, tak se tam objevil tento věčný dotaz: „Už jsem se chtěla víckrát zeptat, co kanovníci dělají, k čemu to v dnešní době je? Nebo je to jen o pokračování tradice?“ S tradicí to má také něco společného, ale podívejme se nejprve na etymologii.

Vojenské slovo kanón označuje dělo s plochou drahou střely. Ovšem slovo kánon je původu řeckého, kde znamená pravidlo. Kdo žije podle kánonu - pravidla, je tedy kanovník,

tak jako ten, kdo žije podle řehole je řeholník a kdo čistí komíny je kominík. Dne 26. června jsem podepsal nové stanoviny naší brněnské kapituly, ve kterých je jasně definováno její poslání v preambuli slovy: „Církev vykonává své poslání také skrze modlitbu. Tato pastorační dimenze se uskutečňuje kanovníckými kapitulami.“ To souvisí úzce s třetím etymologickým významem slova, které zní kaňon, což označuje hluboké a úzké říční údolí. Byl bych velice rád, kdyby naše kapitula podle Ježíšových slov tzv. zajela na hlubinu a to skrze modlitbu. Jakému druhu modlitby by se tady měla věnovat?

Střelná modlitba (kanón) – Sv. Augustin v listu Probě píše o egyptských poustevnících slovy: „Konají časté modlitby, ale kratičké, jakoby rychle vrhané.“ Krátká střelná modlitba, která se často opakuje, proniká psychologickým procesem do naší mentality, stává se jakoby součástí našeho já, přetváří nás, dává směr našemu životu. A tak milí kanovníci nebojte se pálit a vaší municí, ať je modlitba střelná.

Pravidelná modlitba (pravidlo) – Rituál a řád nám občas lezou na nervy. Současně je to něco, co nás drží pohromadě. Pravidelná hodina a přítomnost ostatních při modlitbě pomáhají k tomu, že se člověk opravdu odhodlá. Sám by měl větší pokušení vynechat. Pravidelná ranní modlitba kapituly má v naší katedrále svoje místo, které je třeba zachovat, protože diecézi drží pohromadě. A tak milí kanovníci buďte modlitbním tmelem naší diecéze, protože jak říkal papež Benedikt XVI, kdo se modlí, není nikdy sám.

Hluboká modlitba (kaňon) – Americký lékař Lewis Thomas byl přesvědčen, že kvalita hluboké vědecké práce se měří velikostí překvapení. Čím se měří kvalita kanovnícké modlitby? Milí kanovníci nechte se překvapit.

Pozvánka do Seniorské kavárny

Pravidelné schůzky seniorů na faře se v letošním roce uskuteční: 19. října 16. listopadu 21. prosince

Rádi uvidíme i ty, kteří naše setkání zatím ještě nenavštívili.

Ilona Pešková

Insignie kanovníka Královské Stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně

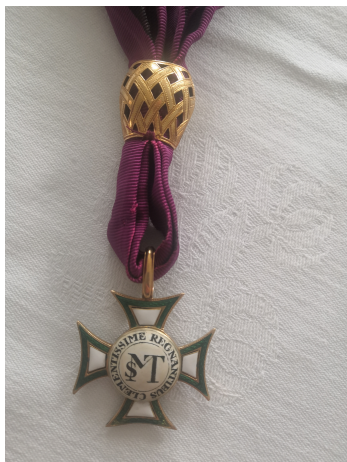
Mozeta – znak příslušnosti do sboru kanovníků

Prsten – výraz lásky a věrnosti církvi, Svatému Otci, svému biskupovi, kapitule a všem věřícím

Kanovnický kříž – znak Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně

Křesťanské památky blízko nás

Skoro v každé vesnici a městečku se setkáváme s kapličkami, kříži, božími mukami a jinými církevními stavbami, které zbudovali naši předkové k oslavě Ježíše Krista. Zanechali je budoucím generacím, aby se zde mohli zklidnit, ztišit v modlitbě a zamyslet se nad svým putováním životem. Každý rok si s pár přáteli vyhledáme nějakou zajímavou památku v okolí a prožijeme zde svoji malou prvomájovou pouť. Letos jsme se vypravili na křížovou cestu na okraji Černé Hory na Blansku. Křížová cesta byla postavena roku 1864. Dříve se zde konaly pobožnosti a menší poutě. Po druhé světové válce se o ni nikdo nestaral a tak pustla. V novém tisíciletí skupina

mladých dobrovolníků opravila cestu a s pomocí Lesů ČR opravila zastavení křížové cesty. V roce 2004 byla obnovená křížová cesta slavnostně otevřena. Kapličky jsou postaveny z ručně vyráběných cihel. V opukových rámech jsou zasaženy litinové reliéfy vyobrazující cestu Kristova utrpení. Naše malá skupinka se sešla na okraji obce u prvního zastavení. Při stoupání na vrchol kopce Paseka (Zámecký vrch) jsme se modlili křížovou cestu s meditacemi bosých karmelitánů. Došli jsme až na vrchol, ke kapli svaté Rodiny. Před ní jsme spolu s otcem Jindřichem Čoupkem, který putoval s námi, slavili mši svatou. Při ní jsme mohli uprostřed lesa poděkovat za vše, co pro nás Kristus na Kalvárii podstoupil. Při toulení krajinou se můžeme setkat s mnoha stavbami, které mají křesťanský charakter. Nejde však jen o stavbu. Za každým takovým objektem je i příběh lidí, kteří ho zbudovali, proč ho zbudovali a co chtěli svojí prací předat dalším generacím. Můžeme společně začít hledat i v našem okolí.

Hana Vlachová

Interview s Bohem

"Pojď dál," řekl Bůh. "Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?"

"Jestli máš čas," řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: "Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?"

"Co tě na lidech nejvíc překvapuje?"

Bůh odpověděl: "To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jakoby nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili."

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli.

Pak jsem se zeptal: "Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?" Bůh se usmál a odpověděl: "Chci, aby poznali, že nemožnou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět

skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druhé, ale že oni sami musejí odpouštět."

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl: "Kdykoli. Jsem tu čtyřiaadvacet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím." Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

Dovolím si doplnit několik vět.

Je velice těžké, ale dobré a důležité pro každého z nás rozlišit priority našeho života. Opustit loďku svých malých lidských jistot, a rozeznat nadčasovost, pro věřícího člověka Boží prozřetelnost. Ať je naše vzájemné setkávání provázeno slušností, ohledem, a naše stopa zanechaná v srdcích je vyryta láskou, ne záští.

A když je pro člověka situace jakkoliv radostná, těžká, nebo k neunesení, a občas v radosti, i bolesti tekou slzy, čti: „Biblický Bůh je sběratelem slz, sklání se nade mnou, aby ani jedna z nich nepřišla nazmar. Počítá je a uchovává je ve své amfoře, ve svém měchu, jako nomád v poušti uchovává coby perly na dně svého koženého vaku kapičky rosy, které posbíral během noci.“

Převzala a upravila:

Mgr. Marie Kubová

Modlitba s papežem 2023

P = úmysl papeže N = národní úmysl

ŘÍJEN

P – Za církvev na synodě

Modleme se, aby církvev na všech úrovních přetvořila svůj životní styl nasloucháním a rozhovorem a nechala se vést Duchem Svatým na periferie světa.

N – Za řeholníky a řeholnice

Modleme se za ty, kdo se zcela zasvětili Bohu, aby žili ve svých komunitách v pokoji a vzájemné lásce.

LISTOPAD

P – Za papeže

Modleme se za Svatého otce, aby při plnění svého poslání i nadále s pomocí Ducha Svatého doprovázel svěřené stádo ve víře.

N – Za ty, kdo nežijí svou víru

Modleme se za ty, kdo nežijí podle svého křtu, aby je síla přijaté svátosti přivedla k činnému životu s Bohem

PROSINEC

P – Za osoby se zdravotním postižením

Modleme se, aby lidé se zdravotním postižením byli v centru pozornosti celé společnosti a aby instituce podporovaly programy začleňování, umožňující jejich aktivní účast.

N – Za lidi bez naděje

Modleme se za všechny, kdo jsou zklamaní, unavení a bez naděje, aby pro ně bylo adventní a vánoční období časem nového světla.

Plánované termíny do konce roku 2023

- 5.10. 2023 – Setkání Prvokomunikantů
- 22.10. 2023 – Misijní neděle s misijním koláčem
- 1.11. 2023 – Slavnost Všech svatých, mše svaté:
11:00 kaple Troubsko, 18:00 farní
kostel
- 2.11. 2023 – „Dušičky“, mše svaté: 11:00 kaple
Troubsko, 18:00 farní kostel
- 25.11. 2023 – Vánoční tvoření na faře
- 26.11. 2023 – Slavnost Ježíše Krista Krále
- 8.12. 2023 – Sv. Mikuláš ve farním kostele a
Slavnost Neposkvrněného Početí
Panny Marie
- 9.12. 2023 – Roráty 6:45 – farní kostel
- 16.12. 2023 – Roráty 6:45 – farní kostel, po mši
svaté snídaně na faře pro všechny
- 23.12. 2023 – Roráty 6:45 – farní kostel, po mši
svaté zdobení stromků ve farním
kostele
- 24.12. 2023 – 4.neděle adventní a „Štědrý den
- nedělní mše svatá pouze v 8:00,
16:00 – Vigilie Narození Páně - „dět-
ská půlnoční“, 22:00 - „půlnoční“
mše svatá
- 25. 12 a 26.12.2023 – obvyklý nedělní pořad – 7:30 a 9:00
- 31.12. 2023 – nedělní pořad bohoslužeb, odpo-
lední tradiční silvestrovská pobož-
nost nebude

Pravidelné bohoslužby ve farnosti Troubsko

Úterý	18:00 h	Kaple Bosonohy
Středa	18:00 h	Kaple Ostopovice
Čtvrtek	18:00 h	Kaple Troubsko
Pátek	18:00 h	Farní kostel
Neděle	7:30 h a 9:00 h	Farní kostel

Kontakty farnosti Troubsko

Římskokatolická farnost Troubsko

Úzká 30/4 664 41 Troubsko

telefon: +420 547 227 053 (fara naproti kaple)

webové stránky: <http://farnost.troubisko.cz/>

farář: Mons. František Koutný, mobil: +420 603 597 155

Statistika farnosti (k 17.9. 2023)

Svatby

- 15.4. 2023 – Ing. Pavel Devečka a Romana Devečková
- 26.8. 2023 – Bc. Dominik Berka a Ing. Klára Berka Marečková

Křty

- 6.5. 2023 – Johanka Kotoučková
- 14.5. 2023 – Apolena Hrochová
- 27.5. 2023 – Emily Aneta Čechová
- 28.5. 2023 – Veronika Lucie Pěnkavová
- 10.6. 2023 – David Jan Pavel Voráček
- 11.6. 2023 – František Kupský
- 17.6. 2023 – Anežka Ondrušová
- 8.7. 2023 – Maxmilian Švub
- 29.7. 2023 – Tomáš Radek Jaroš
- 29.7. 2023 – Eliška Erika Jarošová
- 19.8. 2023 – Ondřej Šrutka
- 26.8. 2023 – Marigold Marie Berka
- 2.9. 2023 – Tobiáš Šmídek
- 9.9. 2023 – Anežka Marie Šmídová
- 9.9. 2023 – Viktorie Bolcárová
- 10.9. 2023 – Anna Marie Madronová
- 10.9. 2023 – David Mertl
- 16.9. 2023 – Ella Marie Kosová

Pohřby

- 12.5. 2023 – Jiří Gabriel
- 23.5. 2023 – Marie Černá
- 23.5. 2023 – Antonín Holomek
- 29.5. 2023 – Mgr. Zdeněk Malach MBA.
- 4.7. 2023 – Ing. Milan Samuel
- 20.7. 2023 – Milada Bučková
- 21.7. 2023 – František Krupička
- 18.8. 2023 – Alois Čížek
- 28.8. 2023 – Stanislav Feit
- 13.9. 2023 – Stanislav Veselý

Přání od MiniKřemílku

MILÝ otče Františku, i když Vám někdy zvedáme **MANDLE**, stejně byste pro nás snesl **MODRÉ Z NEBE** a Vaše **ZLATÉ** srdce pro nás dělá **TIC TAC**. Nejste už však žádný **MAXI KING**, proto je důležité, abyste si někdy udělal **SIESTU** a **RELAX**oval. Můžete třeba pozorovat **MARS**, fotit **JEŽKA** na zahradě, vzpomínat na svá **STUDENTSKÁ** léta, a hlavně trávit mi**LION** chvílek s naším **KRÁ**Lem. Ať Vám to stále myslí, jste **FIT**, **ACTIV**ní a máte jen samou **RADO**st. Hlavně ať Vám na faře ne**HOŘÍ SVÍČK**y bez dozoru, aby nemusel zasahovat svatý **FLORIAN**!

Redakční rada: Mons. František Koutný, rodina Feitova
E-mail: JanaFeitova@seznam.cz
Určeno pouze pro vnitřní potřebu farnosti.